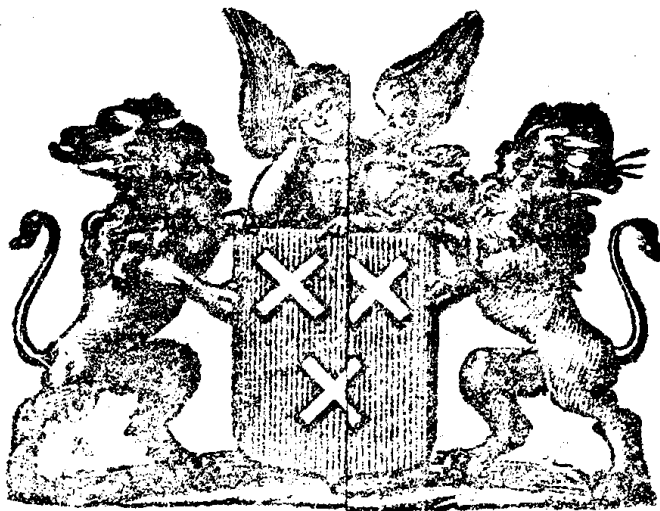

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Zaterdag.

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

31 Mei.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BREDA. — Gisteren heeft bij de belgische afgevaardigden te Brussel de heer *Pollenus* het rapport der centrale sectie over het voorgesteld ontwerp, ten doel hebbende, om de pogingen der orangistische partij ten behoeve van het huis van Nassau gedaan, door strafbepalingen te keeren, uitgebragt, en voorts een door de centrale sectie opgemaakt, gewijzigd nieuw ontwerp aangeboden, waarbij nog strengere bepalingen dan die in het ministerieel ontwerp vervat, worden voorgedragen. Het eerste artikel van dit ontwerp luidt als volgt:

» Al wie, 't zij door redeneringen, kreeten of bedreigingen op openbare plaatsen of vereenigingen; 't zij door het verkoopen of uitdeelen, ten verkoop aanbieden of ten toon stellen of uitdeelen, ten verkoop aanbieden of ten toon stellen op openbare plaatsen of vereenigingen van geschriften, drukwerken, platen, schilderijen of zinnebeelden, 't zij door plakaten of aankondigingen ten toon gesteld aan de oogen van het publiek, of op eenige andere wijze openlijk den terugkeer der familie van Oranje-Nassau of van een van derzelver leden zou hebben ingeroepen of daartoe aangezet, zal met eene gevangenis van drie tot vijf jaren en met eene boete van 500 tot 10,000 franken worden gestraft.»

Voorts zijn in dit nieuw ontwerp twee additionele artikelen ingevoegd, waarvan het een houdt, dat al wie een pensioen of traktement ten leste van den staat geniet, en aan een der bij de wet voorziene bepalingen mogt schuldig bevonden worden, boven de bepaalde straf, ook nog het verlies van zijn post, rang of pensioen zal te lijden hebben, terwijl het tweede ingevoegde artikel vaststelt, dat de schuldigen voor 't minst gedurende drie jaren en ten langste gedurende zes jaren, hun kiesrecht en dat van verkiesbaarheid zullen verliezen. De strafbepaling op het dragen van vreemde orders is ook verzwagd en nu gebragt op eene gevangenis van 8 dagen tot een jaar en op eene boete van 50 tot 500 fr. Door de kamer werd besloten de discussien over dit ontwerp te houden, na den afloop van de wet op de gewestelijke organisatie. Het overige der zitting werd met de voortzetting der beraadslagingen over dit wet-ontwerp besteed. Op het verzoek van den heer *Zoude*, zich beklagende over de weinige deelneming zijner medeleden van de commissie voor de nijverheid, in het onderzoeken van de petitie der Gentsche fabrikanten, werd eindelijk door de kamer nog besloten, die commissie een vijftal nieuwe leden toe te voegen.

— Het vertrek van vorst *Leopold* en zijne echtgenoot naar Parijs zou op den 7den der aanstaande maand bepaald zijn.

— De grafstede der hertogen van Brabant, in de St. Gudulekerk te Brussel, is eergisteren avond, nadat men de daaringevonden voorwerpen op derzelver eigen plaatsen had teruggebragt, in tegenwoordigheid van de belgische ministers en andere autoriteiten, weder digt gemaakt.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 99; Braz. 77; Sp. perpet. 70 $\frac{1}{2}$; 70; 3 pCt. 45 $\frac{1}{2}$; $\frac{3}{4}$; Uitgest. 16 $\frac{1}{4}$; Sicil. 93 $\frac{1}{2}$; Rom. I. 96 $\frac{1}{4}$; $\frac{3}{8}$.

FRANKRIJK.

PARIS, den 27sten Mei.

Het door den minister van koophandel voorgedragen ontwerp, tot wijziging van het tarief van inkomende regten, bij de wetgevende kamers niet in beraadslaging zijnde gebragt, verneemt men thans, dat het ministerie het voornemen heeft eenige der meest noodzakelijke veranderingen bij eenvoudige ordonnantie in te voeren. Tot dat einde is het gevoelen van den hoogen raad van koophandel ingewonnen, en zal nu eerstdaags, zoo men zegt, het verbod van invoer worden opgeheven, onder anderen, voor gesponnen katoen, kantwerk, ijzeren kettingen, horlogiewerken, Russisch leder, enz. De beslissing daarentegen over de meer belangrijke kwestien, rakende de steenkolen, de wol, het ruwe ijzer enz., zijn tot eene volgende zitting verschoven.

De gewezen voorzitter der kamer van afgevaardigden, de heer *Dupin*, is gisteren van hier naar Londen vertrokken, en zal aldaar eenen geruimen tijd verblijven; zoo men zegt, om hij voorraad eenige betrekkingen met de bewindslieden in Engeland aan te knopen, die hem wellicht mogten te pas komen, indien hij vroeg of laat in het ministerie kwam.

Tijdens de discussie over de wet tegen de genootschappen, hebben de ministers zich zeer bepaald uitgelaten, dat zij die nimmer op eenige godsdienstige vereeniging zouden toepassen, en door die verklaring de invoering van een amendement ontraden. Thans echter schrijft men uit de Zuidelijke departementen, dat onderscheidene geestelijke confrerien of genootschappen, onder ernstige be-

dreiging zijn uitgenoodigd, hare reglementen bij het bestuur over te leggen.

— De maarschalk *Soult* vertrekt binnen weinige dagen naar de baden van Mont d'Or.

— De nieuw benoemde gezant aan het hof van Napels is derwaarts vertrokken, doch zal de reis over Corsica nemen, om aldaar vooraf zijnen invloed tot den goeden uitslag der verkiezingen aan te wenden.

— De laatste berigten uit Madrid dagteekenen nog immer van den 16den dezer. Men vindt in bijzondere brieven bevestigd, dat de generaal *Quesada* in Biscaye waarschijnlijk door den generaal *Rodil* zal vervangen worden, terwijl men het bevel over het Spaansche leger in Portugal aan een ander zoude opdragen. Voorts maken deze brieven melding van verregaande ongeregelheden, die in de hoofdstad door de zoogenaamde stedelijke wacht zouden zijn gepleegd. Met eenige ingezetenen in twist geraakt, had dezelve onderscheiden huizen aangerand, en zich met de militaire bezetting verstaande, alle bevelen van den gouverneur in den wind geslagen, zoodat men genoodzaakt was de rustverstoorders ongemoeid te laten.

— Heden (27 Mei) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 106, op tijd 106,15; 3 pCt. kont. 79,65; op tijd 79,75; Nap. renten, kont. 97,30; op tijd 97,45; Sp. perpet. kont. 73 $\frac{1}{2}$; op tijd 73 $\frac{1}{2}$; 3 pCt. kont. 44 $\frac{1}{2}$; op tijd 44 $\frac{3}{4}$; Cortes 30 $\frac{1}{2}$.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 30sten Mei.

Bij Koninklijk besluit van den 24sten dezer, is de heer *Hugo Christiaan Gildemeester* benoemd tot Nederlandsch consul te Nieuw-Orleans en voor den Staat van Louisiana, in plaats van den heer *P. Laidlow*.

— Uit 's Bosch wordt van gisteren geschreven:

» In den laten avond van den 27 dezer, had alhier een verschrikkelijke brand plaats, welke ontstond in de loodpletterij-fabriek van den heer *F. G. van den Bogaert*, en bij den aanvang reeds het ontzettendste gezicht opleverde en de ingezetenen met angst en schrik vervulde, te meer omdat reeds de vlammen zich boven het dak verhieven. Met den meesten spoed snelde men naar de plaats des onheils, alwaar zich ook spoedig Z. Exc. de opperbevelhebber dezer vesting, benevens de gouverneur en andere autoriteiten lieten vinden en alle die bevelen gaven, welke bij zulke gelegenheden het doeltreffendst zijn, om de andere pakhuizen, welke tusschen de de fabriek gelegen zijn, te beveiligen. De brandklok van alle torens werden getrokken, de alarmtrom werd geslagen en de gansche bezetting stond onder de wapens. De brandspuiten dezer stad, benevens twee, welke op last van den opperbevelhebber waren toegesnel, werden spoedig in werking gebragt, en brandmeesters en spuitgasten wedijverden om het zeerst, ten einde den brand meester te worden, welke pogingen met die van het garnizoen in zoo verre gelukkig slaagden, dat men den brand om één uur in hevigheid zag verminderen. De angst voor ergere gevolgen was algemeen, alhoewel men bij tijds de voorzorg had gebruikt, het jagtkruid, dat voorhanden was, op eene veilige plaats te brengen. Verwonderlijk is het, dat andere over- en nevenstaande woningen zijn bevrijd, en het bij het uitbranden van de geheele fabriek alleen is gebleven, 't geen voorzeker ook aan den minder hevigen wind, welke in den vooravond woei, even als aan het beleid en de orde, waarmede alles gepaard ging, is toe te schrijven. Men kan niet genoeg lof toezwaaijen aan de burgers en militairen, die te zamen het hunne hebben bijgebragt, om hunne stad- en natuurgenoeten voor verdere onheilen te bewaren. De schade welke zeer aanzienlijk is, kan nog niet worden opgegeven, zijnde de oorzak daaraan vooralsnog onbekend.»

In den namiddag van den 24 dezer, omtrent twee ure, ontstond er ook nog in de gemeente Hedikhuizen brand, in het huis, toebehoorende aan, en bewoond wordende door *Jan Buysters*, bouwman aldaar, welke brand zoo hevig toenam, dat er weinig is kunnen gered worden en het gebouw geheel is afgebrand. Aan den ijver der spuitgasten en andere ingezetenen, maar vooral aan den gunstig dienenden wind is het toe te schrijven, dat de belendende huizen zijn bewaard gebleven. De schade wordt begroot op ruim f 2000; zijnde het huis voor f 1600 verwaarborgd.

— In den avond van den 19 dezer, is te Vugt, het zoontje van *Johannes Frins*, oud drie en een half jaar, in het water gevallen, hetwelk na verloop van eenigen tijd levenloos werd opgehaald, doch door de aangewende pogingen van den menschlievende heer *Jametz*, officier van gezondheid bij de batterij rijdende artillerie van den kapitein *Kops*, werd het kind aan deszelfs ouders, welke het reeds als verloren beschouwden, teruggegeven.

— Nopens den gebannen Deenschen Prins leest men in een

Deensche dagblad nog het volgende: Prins Frederik zal den gansen zomer op IJsland doorbrengen. In den loop van het na-jaar zal het fregat *Galathea* hem wederom van daar afhalen zullende hij, na zijne terugkomst in Denemarken, te Frederik zijn verblijf moeten houden. Ten dien einde is de opper-archi-tekst, staatsraad Koch, reeds derwaarts op weg gegaan, om een geschikt lokaal voor Z. K. H. in gereedheid te doen brengen.

— Een der parijische dagbladen het bericht vermeldende, dat de handelingen van het ministerieel congres te Wenen afgesloten zijn, geeft tevens van die werkzaamheden het volgende kort over-zicht.

Vermeerdering van de krijgsmagt der bondsvereniging, voor ieder contingent tot op het effectief van oorlog gebracht.

Aanname van het beginsel van wederkerige uitlevering van alle beschuldigten wegens staatkundige aangelegenheden, in alle de bondstaten.

Toepassing van het stelsel der censuur, niet alleen voor perio- dieke geschriften, maar ook voor de thesen op de hoogeschoolen, voor de redevoeringen van het openbaar spreekgestoelte, en voor de staatkundige boekwerken.

Eveneens was er besloten geworden, dat er in 't geheel geen manifest zou openbaar gemaakt worden, en dat slechts eenige po- litie-reglementen zouden worden publiek gemaakt, om dertelver bereiding voor te bereiden.

Men had zich voor 't overige niet kunnen verstaan over de grondslagen van een vrees Pruisen en Oostenrijk gemeen douane- stelsel; waarschijnlijk zouden, volgens het blad 't welk deze be- rigten mededeelt, de geheime overzucht der beide mogendheden en dertelver strijdige handelbelangen een eeuwigdurande hinderpaal zijn aan dit, voor den algemeenen Europeischen handel, zoo bedoeld blad vermeent, dreigend ontwerp.

Men is in de gelegenheid geweest, uit de geschiedenis der Bel- gische omwenteling, en die later gevolgen op de aangelegenheden der voormalige zuidelijke gewesten van het Koninkrijk der Neder- landen, de onduidelijkste bewijzen te putten, dat de, door de liberale oppositie geopperde *graven* tegen het wettig gouverne- ment, niets anders dan langhartige voorwendsels der volksmenners waren. *L'Emancipation* bevat eenen rietwet bijdrage, om de al of niet gegrondheid der grieven te kunnen beoordeelen. Men zal zich, namelijk, wel herinneren, hoezeer er in België gesproken is geworden, om te betoogen, dat de fransche taal de eigenlijke volkstaal van de meerderheid van het Belgische volk was. Bij ge- legenheid nu, dat te België voortgaat, dat het geregeld onder- zoek naar de oorzaken en naar de voornaamste bewijzen der laat- ste plundertoonelen, te langzaam glog, wederlegt *L'Emancipa- tion* dit verwijt in de volgende bewoordingen.

Men moet evenwel bekennen, dat de raadgeeters van het hof van appél, welke met dit onderzoek zijn belast geworden, veel meer ijver en werkdadigheid hebben aan den dag gelegd, dan men met billijkheid zoude kunnen vergen. Om zich daarvan te overtuigen, zoo moet het gezegd worden, dat 160 beschuldigten en meer dan 400 getuigen, in den tijd van 40 dagen verhoord zijn, en dat bijna alle afgelegde verklaringen, in de vlaamsche taal gedaan, in de fransche taal zijn moeten overgezet wor- den, enz., enz.

Deze bijzonderheid hebben wij aangehaald, om bij de honderde voorbesliden van dien aard, waarbij de zoogenaamde liberale oppo- sitie is betmaakt geworden, nadat zij hare oogmerken bereikt had, ook nog deze, te voegen. Dit zijn de beste middelen waar- mede men de nog altijd vernieuwde en nog te vernieuwen po- gingen der zoogenaamde liberale oppositie, om grieven te vor- men, en wantrouwen en onverschuldigheid te stichten, kan bestrijden, door namelijk te verwijzen op daadzaken en gebeurtenissen, die de waarheid kunnen voorlichten.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 27sten Mei.

Het Berlijn wordt van den 24sten dezer gemeld, dat in den vroege ochtend van dien dag in de nabijheid der residentie de aangekondigde troepen-manoeuvres, in tegenwoordigheid van den Koning, het Vorstelijk Gezin en vele hooge personen, door het schone, weder, begunstigd, eenen aanvang hebben genomen.

Het Petersburg loopen de berichten tot den 17den dezer. Z. M. de Keizer had den auditour-generaal van den algemeenen staf der marine, generaal-majoor *Salmenau*, en den geheimraad, *Enden*, tot ridders der St. Anna-orde, late klasse, met de Keizerlijke kroon- benoemd. De Doensche gezant, graaf von *Blome*, en de Warten- burgsche, vorst von *Hohenlohe-Kirchberg*, welke voor eenigen tijd de ambassade van Rusland zullen verlaten, hebben den 13den en 14den dezer de eere gehad van H. H. M. den Keizer en de Kei- zerin ontvangen te worden, en van Hoogheidzelen afscheid te nemen.

Het Handelsblad van Petersburg behelst een zeer uitgebreid arti- kel, uit hetwelk blijkt, dat de handel en fabrieken van Rusland, in vergelijking van de tien voorgaande, in de laatste tien jaren zeer voorsuit gegaan zijn.

Op bevel des Keizers, zal het getal der militaire scholen in Rus- land onmerklijk vermeerderd worden, en zullen dezelve, gelijk alle overige, voor den beschaafden stand bestemde opvoedings- instellingen met de meeste zorg worden ingericht, ten einde in het hart der jeugdige Russen te planten en aan te kweeken de liefde voor het vaderland, en de kennis van alles, wat tot de vaderlandsche geschiedenis, statistiek en andere soortige wetenschappen behoort, om aldus de verniging tot het vreemde, welke zich in de laatste jaren, vooral onder de minnelijken, heeft opengebaard, langza- merhand af te wijzen, en door echt vaderlandsche gevoelens te doen vervangen.

— De senaat dezer stad heeft dezer dagen onderscheidene verzoekschriften tot kwijtschelding of vermindering van straf van veroor- deelden, die aan volksbewegingen hebben deel genomen, van de hand gewezen. De meeste der voortvlugtigen, die wegens het voorval van den 2den mei zijn ingedaagd, schijnen op Fransch grondgebied eene schuilplaats te hebben gevonden, immers men heeft te Straatsburg onderscheidene dier personen gezien.

— Uit Weenen schrijft men van den 18den dezer, dat de on- langse geslotene leening, ofschoon dezelve nog niet ter beurze is gebracht, aldaar veel opgang maakt, zoo zelfs dat men 12 a 15 ten honderd premie voor het recht van deelneming geeft. — Het verblijf der Hertogin van Berri was buiten verwachting kort geweest. Het verlangen om hare betrekkingen vooral hare kinde- ren, te Branderis te ontmoeten, heeft haar zelfs verhinderd een familiefeest bij te wonen, dat ter harer eere aan het keizerlijk hof werd aangelegd. Men wacht haar echter in de maand juli terug, zullende zij alsdan eenen geruimen tijd te Baden doorbrengen.

— Te Kofu heeft men, den 1sten dezer, berichten uit Konstan- tinopel ontvangen. In die hoofdstad wilde men onderrigt zijn, dat er bij het leger van Ibrahim-pacha groote veranderingen, vooral bij de hooge officieren, meesten voorgavallen zijn, dat er zelfs eene geheele verplaatsing van het leger bevelen was. Men achtte deze maatregelen toe aan geheime verbindingsen, welke de chats met Osman-pacha hadden, en het Egyptische leger van Mahomed-ali, afvallig te doen worden. Wat hier ook van zij, zeker is het, dat deze laatste niet zonder ongerustheid wegens de trouw zijner troepen, dat hij geheime agenten in het leger heeft, om zich van den geest der officieren en soldaten te verzekeren, en dat hij het noodzakelijk geacht heeft, de meeste regements-kommandanten te doen vervan- gen en de troepen zoo veel mogelijk bezig te houden. Te dien einde zijn er marschen bevolen, welke het tijdverdrift dienen kunnen en de soldaten tevens verstrooien. Intusschen meende men, dat dit mid- del wel eens niet zou kunnen gelukken, en men zich gedwongen zou zien, het leger meer ernstig bezig te houden. In dat geval zou de Sultan op nieuw in eenen strijd gewikkeld en gedwongen worden, zich tegen zijne oproerige vasallen te verdedigen. Men schijnt daarop echter te Konstantinopel gevat te zijn, en terwijl men zich in stilte moede geeft, het Arabische leger onder de vanden van hunnen eigen- lijken beheerscher terug te brengen, worden de Ottomaanische strijd- krachten te water en te land zoo veel mogelijk versterkt. Komt het weder tot eenen vredebreuk tusschen den Sultan en Mahomed- ali, zoo is voor den een of den anderen een ernstig ongeluk of verwoestelijk, en ieder speelt om zijn bestaan. De Sultan, evenzeer als Mahomed-ali, maken zich hieromtrent geene hersenschimmige denk- beelden; beiden zoeken daarom bij den vreemden vrienden te verworven of te behouden. Het leger van Mahomed-ali, hetwelk vroeger de meerderheid boven het Ottomaanische had, is nu, door het misre- wen, hetwelk onder dezelfde bevelhebbers heerscht, veel zwakker en kan de Sultan doen zegerieren; het komt er dus voor den On- derkoning maat alhier op aan, of zijne troepen in het veld meerdere bewijzen van hunne trouw dan in den vrede zullen geven. In allen gevallen staat alhier voor het Oosten het gehele omtrek te wacht- ten, die, naar de ondervinding wijst, de laatste aanvalsdaden tusschen Mahomed-ali en den Grooten Heer, van het grootste be- lang ook voor Europa zijn meet; want geene der mogendheden, welke voor den eenen of voor den anderen partij kiest, kan bloot toezien te blijven, en hare deelneming tot raadgevingen bepalen. Dat het alsdan tot eene feitelijke deelneming van Europa komen moet, zal een ieder begrijpen, die slechts een weinig met de Europeesche en Oostersche aangelegenheden bekend is, en de verbindtnissen weet, welke in den laatsten tijd tusschen de verschillende hoven aan- gegaan zijn.

— Te Weenen waren den 20sten dezer genoteerd: 5 pCt. Metall- 99½; 4 pCt. 91½; Part. 137½; Bankactien 1285.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 28sten Mei.

Gisteren middag heeft Z. M. een lever gegeven, waarbij al de vreemde ministers tegenwoordig waren. Onder de personen, die bij die gelegenheid zijn voorgesteld geworden, merkte men op den heer Dupin, president der kamer van de vertegenwoordigers in Frank- rijk. Nog heeft Z. M. een gehoor verloopend aan de Belgische en Dut- jersche ministers; welke door lord Palmerston zijn binnengeleid geworden.

— Reeds meermalen is er gesproken van geschillen, welke tus- schen de leden van ons kabinet zouden gerezen zijn, en die men dacht, dat vroeger of later eene geheele of gedeeltelijke ontbinding van het ministerie zouden ten gevolge hebben. In de laatste dagen hebben deze geruchten meer en meer veld gewonnen, en het blijkt thans, dat twee der bekwaamste leden van het kabinet, de heeren Stanley en James Graham, hun ontslag aan den Koning hebben aan- geboden, en dat Z. M. hetzelve, na zijn beaad, heeft aangenomen. De aanbidding tot den vorst van de Gemeenten, door den heer Ward in het Huis der Gemeenten gedaan, luidende: „Dat daar de inrigtingen der Protestantische bisschoppelijke kerk in Ierland te bovengaan de geestelijke behoeften der Protestantische bevolking; en dat, daar de Staat het recht heeft, om te regelen de verdeling van Kerkelijke eigendommen op zulk eene wijs, als het parlement mogt beslissen, het de meening van het Huis der Gemeenten is, dat de tijdelijke bezittingen van de kerk van Ierland, zoo als die nu bij de wet vastgesteld zijn, behooren te worden verminderd.” Over dit voorstel, waardoor, bijaldien het doorging, waarschijnlijk de door de Ieren zoo zeer gehate tiepden zouden worden afgeschaft, de verkregene regten der protestantsche bisschoppelijke kerk in Ier- land, en daarmee een der voornaamste beginselen der unie, in het hart zouden worden aangeast en te eenentmale zouden vernietigd.

worden, zijn ernstige zwaarigheden bij sommige ministers, die voor de gevolgen van dezen maatregel vreesden, ontstaan, en het is uit dien hoofde, dat de heeren *Stanley* en *James Graham* hunne posten hebben nedergelegd. Twee andere leden van het kabinet, wier namen echter niet met zekerheid bekend zijn, hebben hun voorbeeld gevolgd, hetgeen gisteren avond, vrij onverwacht, schijnt geschied te zijn, daar lord *Althorp* daarvan eerst in het huis der gemeenten kennis bekam, te midden der discussie over het voorstel van den heer *Ward*; welke discussie alstoen, op voorstel van genoemden minister, tot aanstaanden Maandag geschorst is. Intusschen verkert men, dat de koning het ontslag deser twee laatste leden niet heeft aangenomen, en dat dezelve aldus in hunne betrekkingen zullen blijven. Lord *Grey* en de verdere aanblijvende leden van het kabinet schijnen genegen te zijn, om het voorstel van den heer *Ward*, hetwelk, naar alle vermoeden door de meerderheid van het huis der gemeenten zal aangenomen worden, te ondersteunen en goed te keuren, en alzoo de hand te willen leggen tot deze gewichtige, en, hoewel misschien niet geheel onbillijke, echter in vele opzichten bedenkelijke, hervorming.

In het Huis der gemeenten is, in deszelfs zitting van eergisteren, de bill van de Londonsche en Westminsterse bank voor de derde maal gelaten, en met eene meerderheid van 137 tegen 76 stemmen aangenomen. Deze bill wordt door sommigen, beschouwd als een aanval door het Huis der gemeenten op de voorregten van de bank van Engeland.

De markies van *Londonderry* heeft gisteren in het Hoogerhuis aangekondigd, dat hij den 2 Junij een voorstel zou doen, wegens den onafhankelijken staat van zaken, die ten aanzien van het Britsche gezantschap te St. Petersburg bleef voortduren. Ofschoon toch sir *Stratford Canning* reeds in October 1832 tot ambassadeur aan het Russische hof was benoemd, had hij zich tot heden toe aldaar niet vertoond. Lord *Londonderry* voegde er bij, dat hij te eer tot zijn voorstel was genoopt, door de tyding van het terugroepen van den hoogstachtenswaardigen en bekwaamen man (*Pietas Lieven*) die sedert vijf-en-twintig jaren de Russische regering te Londen had vertegenwoordigd. De minister *Grey*, ofschoon duidelijk te kennen gevende, dat deze aankondiging hem niet aangenaam was, stemde dadelijk in met den aan *Vrist Lieven* gegeven toelating, wien terugroeping, wat daartoe ook aanleiding mogt gegeven hebben, hem, zoo hij zeide, veel leed had gedaan.

Volgens bericht uit Havana is de beroemde Spaansche admiraal *Laborde* aldaar den 4den April overleden.

Gisteren stonden de 3 pCt. gecons. 92 $\frac{1}{2}$; dito gerad. 91 $\frac{1}{2}$; Nederl. 2 $\frac{1}{2}$ pCt. 52 $\frac{1}{2}$; $\frac{1}{2}$; dito 5 pCt. 96 $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ 97 $\frac{1}{2}$; Portugal 78 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ 79 $\frac{1}{2}$.

In de *Gazette de France* vindt men den volgenden belangrijken brief, betreffende de Luxemburgsche kwestie, van deszelfs correspondent van IJsemburg, van den 18den dezer, geschreven:

Mijnheer,

De Fransche en eenige Duitsche dagbladen zijn betrekkelijk de Luxemburgsche kwestie in 't algemeen zoo slecht onderrigt geweest, dat gij mijn verlangen, om dit gewichtig punt afzonderlijk in eenen brief te behandelen, zeer natuurlijk zal vinden. Welke zal de *Gazette de France*, na het vermelden van alle de bijzonderheden, die ik u zal mededeelen en die ik u waarborg uit de beste bronnen geput te zijn, nog voor het eenige dagblad worden gehouden, 't welk het vraagstuk van uit deszelfs waar gezigtspunt heeft beschouwd. Ik beroep mij ten deze op de diplomaten en niet op de partijbladen.

Bij de acte van het VVeener-congres werd het groothertogdom Luxemburg begrepen onder de Duitsche staten, welke de Europeesche staatkunde bestemde, om het ligchaam van de Duitsche bondsvereeniging uit te maken. Het VVeener traktaat van 8 Junij 1815, dat van 20 November van hetzelfde jaar stelden de grensbepaling van dat land vast. Het Duitsche Nassausche huis is in twee takken verdeeld, dien van *Otto* (den jongsten) die in de Nederlanden regeert, en dien van *Walram* (den oudsten), die het hertogdom Nassau bezit, welke beide takken nog aan elkaar verbonden zijn door eene overeenkomst van 1783, betrekkelijk de erfregten van het geslacht. Bij deze overeenkomst is bepaald, dat er een *wederszijdsch regt van opvolging* voor de beide takken met betrekking tot derzelver Duitsche bezittingen is gevestigd, bij onstentenis van mannelijke telgen in een van beide.

De wetten van de koning der Nederlanden zou het regt van opvolging over het groothertogdom tusschen de Prinsen, zijne Zonen, kunnen regelen; maar hoe die familieschikking ook mogt ingerigt wezen, de orde van opvolging zou de traktaten, door welke Luxemburg aan de Duitsche bondsvereeniging gehecht is, niet kunnen te niet maken. De Nederlandsche grondwet eerbiedigde die traktaten, en Luxemburg werd door haar niet genoemd onder de gewesten, die zij aanwees als het koninkrijk der Nederlanden samen te stellen. Wel is waar hield deze wet, dat dit aan deszelfs soevereiniteit onderworpen land, naar deszelfs grondwet zou geregeld worden, maar bij uitzondering, en behoudens deszelfs betrekkingen met de Duitsche bondsvereeniging, waardoor Luxemburg zijne plaats door de traktaten hetzelfde aangewezen, in die bondsvereeniging behield. In dierzelfde voege ziet men in Hanover, in Holstein, in de beide Mecklenburgen, twee staten slechts eenen rijkedag hebben, schoon een twee verschillende soevereinen behoorende.

In 1819 en 1820 heeft een minister van het groot-hertogdom aan de VVeener-conferentie ter verhooring van de bondsakte, deel genomen; hij

heeft de eind-akte, door den koning groothertog bekrachtigd, ondertekend; een minister van het groothertogdom Luxemburg eindelijk, heeft in de Duitsche bondsvergadering zitting; dit alleen is voldoende, om de telling te volgen, dat deszelfs soeverein lid is van de bondsvereeniging.

De Belgische revolutie greep plaats. Was de opstand van een gedeelte van Luxemburg nu een oproer van een Belgisch land, of was dezelve een aanval tegen een Duitsch land ondernomen. Ziedaar het gansche vraagstuk. Het land Belgisch, dan moet aan hetzelfde hetzelfde tot worden toegekend, dat bij de jongste traktaten voor de Belgische provincien is bepaald.

Is het Duitsch, dan heeft niemand het regt om te beschikken over hetgeen de Duitsche bondsvereeniging hezit, en de traktaten, België betreffende, raken Luxemburg niet.

De meeningen der diplomatie zijn, het moet erkend worden, te desen aanzien, verdeeld. Aan de eene zijde beweert men, dat het traktaat van Londen, in 1814, het koninkrijk der Nederlanden daastellende, niet het minste voorbehoud omtrent Luxemburg heeft gemaakt; dat de koning der Nederlanden dit land onder de gewesten van zijn rijk heeft gerekend en den titel van groothertog slechts ter oorzaak der buitenlandche betrekkingen van Luxemburg heeft aangenomen; dat het regt van opvolging op de groothertoglijke kroon vernietigd is geworden door de wet van 25 Mei 1816, waarbij aan prins *Frederik* eene schadeloosstelling uit de staatsinkomsten wordt verleend voor deszelfs uitzigt op het groothertogdom, in de plaats gesteld voor de Nassausche landen. Aan den anderen kant voert men integendeel aan, dat de traktaten, die van Luxemburg een lid van het Duitsche ligchaam gemaakt hebben, hetzelfde dienvolgens ook tot eenen onafhankelijken staat hebben gemaakt; dat zelfs op het tijdstip van 1814, toen België door den prins van Oranje bestuurd werd, Luxemburg onder het beheer stond van de verbondene mogendheden en eenen afzonderlijken bestuurder had; dat Luxemburg door zijnen minister ter bondsvergadering als Duitsche en niet als Belgische staat wordt vertegenwoordigd; dat eindelijk een beroemd Fransch staatkundig schrijver, de heer *Bigon*, een voorstander van de Belgische revolutie, door overtuiging, zich genoodzaakt gezien heeft, de volgende bekentenis betrekkelijk de onregtmattige toeëigening, door de Belgen in het Luxemburgsche gedaan, te doen: *het ongelijk is hier aan de zijde der Belgen; zij die de oorspronkelijke liefhebbers behooren hen daaraan te waarschuwen!* De heer *Bigon* had toen zekerlijk in zijne gedachten het 67ste artikel der akten van het VVeener congres, 't welk deze stellige woorden houdt: » De vorst, koning der Nederlanden, zal in het stelsel der Duitsche bondsvereeniging treden, als groothertog van Luxemburg, met alle de voorregten en privilegien, welke de andere Duitsche vorsten zullen genieten."

Hoedanig nu was het regt der vorsten, 't welk zoo uitdrukkelijk aan Koning *Willem*, in deszelfs hoedanigheid van groothertog, werd toegekend? lees deze zinsnede van het artikel 25: Allen te gader kunnen tot het behoud of de herstelling der rust medewerken, zoo wanneer een opstand, een openbare opstand of enige oproerige beweging zich onder de onderdanen tegen het gouvernement openbaart.

Ziedaar dan een deel van Duitschland, in het bezit van denzelfden waarborg, van dezelfde bescherming als alle de overige deelen, tegenwoordig bezet ten gevolge eener revolutionnaire overweldiging. De nieuwe traktaten, die over België hebben beslecht, houden onvermijdelijk op van kracht te zijn, op de grenzen van het grondgebied der bondsvereeniging. Zal deze al dan niet haar grondgebied verdedigen? Dit was een punt om te beslissen.

Welnu, het bestaan van het nieuwe koninkrijk België, na zoo vele pogingen van wege Frankrijk en Engeland gedaan, beslist geworden, en de grenzen van dat koninkrijk vastgesteld zijnde, is men voor den dag gekomen met de opmerking, dat er in het Luxemburgsche, om het zoo eens te noemen, twee landen en twee volken waren; het eene Fransch sprekende en dat gemeene zaak met de Belgen gemaakt had; het andere Duitsch sprekende en getrouw gebleven aan den groothertog. In het Duitsche gedeelte is de vesting Luxemburg gelegen, door een garnizoen van de bondsvereeniging bezet, en rondom deze vesting eenen omring van vier uren hebbende, welken de opperbevelhebber zeer goed weet te verdedigen, zooals men zich daarvan nu laatstelijk heeft kunnen overtuigen. Uit het strategisch oogpunt beschouwd, had het Luxemburger vraagstuk weinig verontrustends voor de bondsvereeniging, wyl zij daar hare militaire positie niet had verloren; maar voor den groothertog was het een staatkundig vraagstuk, betrof het namelijk den afstand van de heilzamer Duitsche staten aan eene revolutionnaire magt, tegen welke de gehele bondsvereeniging, uit kracht der traktaten, verplicht was hem te verdedigen en te ondersteunen.

Het regt van *Willem* was buiten kijf. Men onderhandelde om hem te bewegen er van af te zien, en, naar het schijnt, werden hem voldoende schadeloosstellingen in Limburg aangeboden, en zou de bondsvergadering het eerst alle mogelijke pogingen hebben gedaan, om die eindeloze zaak tot een einde te brengen, toen de hertog van Nassau, zich grondende op de overeenkomst van 1783, tegen de afscheiding van Luxemburg zich verzet, als tot welks bezit zijne familie, door het *wederszijdsch regt van opvolging*, eenmaal kan geroepen worden.

Het was van toen af de taak van het kleine Biberichsche congres met de voorwaarden bekend te worden, waarop de hertog van Nassau tot den afstand zijner eventuele regten zou te bewegen zijn; die voor is bevonden daartoe niet zoo ligt gezind te zijn als men gehooft had; en van het oogenblik zijner weigering af doet de de Luxemburgsche kwestie zich ten

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.